

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010214
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4413010214.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvola a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, Dr., v trestnej veci obžalovaného E. O., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného E. O. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 05.11.2013, sp. zn. 1T/69/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 18.03.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného E. O., narodeného XX.XX.XXXX z a m i e t a , pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznal obžalovaného E. O. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti F. O., nar. XX.XX.XXXX a E. O., nar. XX.XX.XXXX a podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 18C/141/2007-96, zo dňa 13.07.2009 bol povinný prispievať na výživu maloletého F. mesačne sumou 150,- eur a na maloletého E. mesačne sumou 110,- eur, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky F. O., bytom Z., C., K. XXXX/XX, ktorý rozsudok bol zmenený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19Co/279/2009-110 zo dňa 22.10.2009 tak, že obžalovaný je povinný prispievať na výživu maloletého F. mesačne sumou 130,- eur a na maloletého E. mesačne sumou 90,- eur, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, vyživovaciu povinnosť si neplní v zmysle rozsudku súdu a v sumách ním určených napriek tomu, že v období rokov 2010 až 2013 bol zamestnaný v rôznych firmách a v spoločnostiach, má príjem, zdržiava sa v mieste pracoviska i bydliska, čím za obdobie od 01.01.2010 do 05.11.2013 vznikol na výživnom dlh v sume 10.325,- eur, z ktorého uhradil 2.399,42,- eur a na výživnom dlhuje sumu 7.925,58,- eur.

Za to mu uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a neexistencii priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, ktorý mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 3 roky podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. Zároveň mu podľa § 50 ods. 2 Tr. zák., s poukazom na § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. uložil ako jednu z podmienok podmienene odkladu výkonu trestu, povinnosť uhradiť najneskôr do uplynutia skúšobnej doby zameškané výživné vo výške 7.925,58 eur k rukám matky F. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., C., K. XXXX/XX.

Uvedený rozsudok, čo do všetkých jeho výrokov v zákonnej lehote, odvolaním napadol obžalovaný. V písomných dôvodoch poukazoval na obžalobu, ktorá nebola odôvodnená. Vytykal súdu prvého stupňa, že nebral do úvahy jeho tvrdenia a zamietol jeho návrhy na vypočutie svedkov. Podľa jeho názoru sa nedopustil žiadneho trestného činu a domáhal sa posudzovania otázky rozsahu vyživovacej povinnosti samostatne, ako predbežnej otázky. Namietal, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s tým, že riadne platil minimálne zákonom dané výživné. Poukazoval aj na konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, to že matka maloletých detí porušuje rozhodnutie a nechce mu dovoliť styk s deťmi, čo súd prvého stupňa nevyhodnotil. Pracuje v Rakúsku a má príjem len 378,79,- eura mesačne.

Keďže boli splnené všetky zákonné podmienky bolo verejné zasadnutie vykonané v neprítomnosti poškodenej F. O..

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na dôvodoch odvolania zhodne s písomne vyhotovenými a uviedol, že dlžné výživné neuhradil, pretože nemá peniaze. Vie o tom, že nie je možné započítať bežné pohľadávky s pohľadávkami výživného, vedel by zaostalé výživné zaplatiť z tých finančných prostriedkov, ktoré mu má zaplatiť poškodená. Jeho návrh na zníženie výživného bol zamietnutý. Na záver dodal, že sa cíti byť nevinný.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhol postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou-obžalovaným, nezistiac dôvod na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie zákonným spôsobom a v dostatočnom rozsahu pri zachovaní zásad kontradiktórneho procesu tak, že boli objasnené všetky skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie z hľadiska potrieb súdu na rozhodnutie o podanej obžalobe.

Súd prvého stupňa sa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní nedopustil žiadnych takých pochybení, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. prípadne za také, ktoré by odôvodňovali niektorý z dôvodov uvedených v § 371 Tr. por.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal na obsah dôkazov, ktoré vo veci vykonal a na právne úvahy, ktorými sa pri ich hodnotení riadil, vrátane úvah o hodnotení obhajoby obžalovaného a na právne závery, ku ktorým dospel, čo je plne v súlade s kritériami vyplývajúcimi z §

2 ods. 12 Tr. por. Pretože odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. odvolací súd naň v podrobnostiach len odkazuje.

Zo správnych a úplných skutkových záverov súd prvého stupňa vyvodil záver o tom, že obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.

Zo spáchania žalovaného skutku je usvedčovaný priamym dôkazom výpoveďou svedkyne O. a súhrnom listinných dôkazov. Obžalovaný na svoju obhajobu nič právne významné neuviedol. To, čo uviedol nie je možné z trestnoprávneho hľadiska akceptovať, pretože svojimi tvrdeniami neustále obhajoval len svoju pozíciu povinného v rámci zákonnej povinnosti vyživovať iného - svoje maloleté deti bez toho, aby všetko svoje konanie podriadil pod prioritnú povinnosť - zabezpečiť pravidelným platením výživného vo výške určenej súdom svojim maloletým deťom výživu. Jeho obhajoba v tomto smere neobstojí, pretože nevyvinul v tomto smere žiadnu aktivitu za účelom zabezpečenia dostatočných finančných prostriedkov potrebných na úhradu výživného. Sám si bol pritom plne vedomý svojej vyživovacej povinnosti i toho, že jeho návrh na zníženie výživného mu bol v civilnom konaní zamietnutý. I napriek tomu úmyselne a hrubo flagrantne nerešpektoval súdne rozhodnutia o jednoznačnom určení výšky výživného, ktorého dlh mohol vyrovnáť až do doby než by sa bol odvolací súd odobral na záverečnú poradu, čo však i napriek poskytnutej možnosti zo strany súdu nevyužil. Jeho obhajoba v tom, že platil zákonom určenú minimálnu výšku výživného, nemôže v žiadnom prípade odôvodniť zánik trestnosti jeho konania, pretože takýto zánik trestnosti náš právny poriadok nepozná.

Čo sa týka jeho námietok voči civilným konaniam, tieto sú v trestnom konaní právne irelevantné, pretože ani konanie o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ani rozhodnutie o úprave styku s maloletými deťmi nemá žiaden vplyv na striktné zákonom danú povinnosť obžalovaného plniť si vyživovaciu povinnosť pravidelne v mesačných splátkach tak, ako boli určené súdnymi rozhodnutiami.

Ani odvolací súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by bolo nutné opätovne posudzovať v trestnom konaní výšku výživného k maloletým deťom F. a E. za dobu uvedenú v napadnutom rozsudku, pretože od poslednej úpravy výživného (november 2011, resp. január 2012) do tejto doby nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov na strane oprávnených alebo povinného, ktoré by si vyžadovali v rámci trestného konania riešiť túto otázku ako predbežnú. S touto obhajobou sa správne vysporiadal aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Čo sa týka námietok obžalovaného voči obžalobe, v tomto smere odvolací súd konštatuje, že táto neobsahuje odôvodnenie, je však dostatočne určitá čo sa týka skutku, pre ktorý bola podaná, vrátane jeho právnej kvalifikácie a odkazu na dôkazy podporujúce oprávnenosť jej podania a postavenia obvineného pred súd. Táto bola súdom prvého stupňa prijatá a obžalovanému bolo v konaní pred súdom umožnené plné uplatnenie jeho práv na vyjadrenie sa k jej obsahu a dôkazom, ktoré uvádzala. Preto odvolací súd konštatuje, že v tomto smere nezistil žiadne závažné porušenie práv obžalovaného tak, ako na to tento poukazoval vo svojich podaniach. Jeho námietky v tomto smere predstavujú výlučne jeho subjektívny výklad príslušných zákonných noriem tak, aby podporoval jeho obhajobu.

Preskúmaním výroku o treste odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri určení jeho druhu a výmery rešpektoval všetky príslušné zákonné ustanovenia a obžalovanému pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti určil primeraný a zákonu zodpovedajúci výchovný druh trestu, zatiaľ nespojeného s jeho priamym výkonom a určil aj primeranú skúšobnú dobu spolu so správne určenou povinnosťou na úhradu zaostalého výživného v skúšobnej dobe. Takto uložený druh trestu a jeho výmera pritom zodpovedá závažnosti spáchaného činu, osobe páchatela a je schopný splniť jeho účel - nápravu obžalovaného a súčasne úhradu zaostalého výživného v skúšobnej dobe, počas ktorej bude povinnosťou obžalovaného okrem splnenia uloženej povinnosti viesť riadny život. V opačnom prípade súd rozhodne o jeho neosvedčení a nariadi výkon podmienene odloženého trestu odňatia slobody.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ktoré by boli v prospech obžalovaného, jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny
opravný prostriedok. (§ 185 ods. 2 Trestného poriadku)